

Minister Klimatu i Środowiska

DIŚ-III.415.27.2024.KJP
3176754.14257856.11477569
Warszawa, 24-01-2025

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 ze zm.), dalej zwanej: "Kpa", po rozpatrzeniu odwołania Towarzystwa na rzecz Ziemi w Oświęcimiu od decyzji Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 12 kwietnia 2024 r., znak: WOS-II.7222.19.2023.KB, udzielającej PGE Gryfino 2050 Sp. z o. o. pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji energetycznego spalania paliw o nominalnej mocy nie mniejszej niż 50 MW, zlokalizowanej na działkach nr: 118/52 (obręb 0018 Pniewo) oraz 69/5 (obręb 0028 Krajnik), w miejscowości Krajnik, gm. Gryfino,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego, dalej zwany: „Marszałkiem”, działając na podstawie art. 104 i art. 108 § 1 Kpa oraz art. 201 ust. 1, art. 202, art. 211, art. 376 pkt 2b, art. 378 ust. 2a pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r., poz. 54), zwanej dalej: „POŚ”, decyzją z dnia 12 kwietnia 2024 r., znak: WOS-II.7222.19.2023.KB, udzielił PGE Gryfino 2050 Sp. z o. o. pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji energetycznego spalania paliw o nominalnej mocy nie mniejszej niż 50 MW, zlokalizowanej na działkach nr: 118/52 (obręb 0018 Pniewo) oraz 69/5 (obręb 0028 Krajnik), w miejscowości Krajnik, gm. Gryfino.

Odwołanie od decyzji Marszałka, złożyło Towarzystwo na rzecz Ziemi w Oświęcimiu, reprezentowane przez Pana Michała Cebulę, zwane dalej: „Stroną”, pismem z dnia 29 kwietnia 2024 r.

Strona zarzuciła, że zaskarżona decyzja narusza:

- 1) art. 202 ust. 1 w zw. z art. 211 ust. 1 POŚ w zw. z art. 403 ust. 2 pkt 11 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz.U. z 2023 r. poz. 1478 ze zm.), zwanej dalej: „PW”, poprzez odstąpienie od ustalenia w pozwoleniu zintegrowanym ograniczeń wynikających z konieczności zachowania przepływu nienaruszalnego, zwanego dalej: „Qn” oraz sposobu odczytywania jego wartości w miejscu korzystania z wód, pomimo udzielenia pozwolenia na pobór wód powierzchniowych z Odry Wschodniej;
- 2) art. 393 ust. 4 PW poprzez pominięcie w zaskarżonej decyzji informacji, że pozwolenie nie rodzi praw do nieruchomości i urządzeń wodnych koniecznych do jego realizacji oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich przystępujących wobec tych nieruchomości i urządzeń;
- 3) art. 211 ust. 6 pkt 2 i 11 POŚ poprzez zawarcie w pkt V zaskarżonej decyzji ogólnikowych, nieegzekwowalnych i nieprecyzyjnych warunków udzielenia pozwolenia w zakresie sposobów osiągania wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości oraz zapewnienia efektywnego wykorzystania energii;
- 4) art. 188 ust. 3 pkt 4 POŚ poprzez pominięcie w zaskarżonej decyzji określenia rodzaju biocydu, który będzie używany w przedmiotowej instalacji.

Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Marszałka.

W uzasadnieniu odwołania Strona zakwestionowała zaskarżoną decyzję, bowiem w jej ocenie Marszałek nie określił w zaskarżonej decyzji ograniczeń wynikających z konieczności zachowania Qn oraz sposobu odczytywania jego wartości w miejscu korzystania

z wód. W szczególności Marszałek nie nałożył na PGE Gryfino 2050 Sp. z o. o. zwanej dalej: "Spółką", obowiązku zachowania przepływu nienaruszalnego w Odrze Wschodniej, ani zakazu pobierania wody w sytuacji gdyby doprowadziło to naruszenia tego przepływu. Ponadto Marszałek nie zobowiązał Spółki do dokonywania ciągłego monitoringu w zakresie ilości wody płynącej korytem Odry Wschodniej, o co wnioskuje Strona, a co pozwoliłoby na odczytywanie wartości Q_n w miejscu korzystania z wód. Strona zakwestionowała sformułowanie na str. 56 zaskarżonej decyzji, w którym Marszałek stwierdził, że odstąpił od tych elementów decyzji uznając, że są one zbędne, bowiem nie zachodzi niebezpieczeństwo naruszenia Q_n . Tym samym Marszałek popadł w sprzeczność, z jednej strony ustalając wielkość przepływu nienaruszalnego, a z drugiej odmawiając ustalenia warunków, które urzeczywistnią jego zachowanie w Odrze Wschodniej.

W dalszej części uzasadnienia odwołania Strona podniosła, że Marszałek nie podał podstawy prawnej, w oparciu o którą „odstąpił” od określenia ograniczeń wynikających z konieczności zachowania Q_n oraz sposobu odczytywania jego wartości w miejscu korzystania z wód. Należy zauważyć, że określenie tych warunków nie jest fakultatywne ani uznaniowe, lecz jest wymogiem powołanego przepisu w każdym przypadku, w którym organ dostrzeże, że rodzaj działalności której dotyczy pozwolenie wodnoprawne /zintegrowane, jest właściwym dla zastosowania art. 403 ust. 2 pkt 11 PW. Organ nie może przy tym zrealizować jedynie częściowo wymogów tego przepisu ustalając wielkość Q_n , a pomijając warunki jego zachowania. Samo bowiem ustalenie wielkości przepływu nienaruszalnego bez warunków, które wskażą jak Spółka ma ten przepływ realizować i jak go mierzyć, powoduje że decyzja w tym zakresie jest nieegzekwowalna. Przepis wyraźnie wymaga określenia wszystkich elementów związanych z przepływem nienaruszalnym.

Dodatkowo Strona zakwestionowała ustalenia Marszałka, który stwierdził, że nie zachodzi niebezpieczeństwo naruszenia przepływu nienaruszalnego w Odrze Wschodniej pomiędzy ujęciem wody a wylotem wód chłodniczych, bowiem instalacja będzie pobierać tyle samo wody co oddawać wód termicznych, zaś sam proces napełnienia instalacji będzie zużywał naraz niewielkie ilości wody. Okoliczność taka mogłaby mieć znaczenie tylko w sytuacji zjawiska permanentnej cofki wód z Morza Bałtyckiego, bowiem poza powyższym przykładem woda płynie w dół doliny tj. od źródła do morza, a nie odwrotnie. W sytuacji więc gdy cofka nie występuje, woda chłodnicza zrzucana 4 km poniżej ujęcia nie będzie się cofać w górę koryta (w kierunku źródeł) aby napełnić koryto Odry Wschodniej wodą, lecz popłynie w kierunku Zalewu Szczecińskiego. Na odcinku 4 km koryta Odry Wschodniej pomiędzy ujęciem na Elektrownię, a wylotem wód chłodniczych płynąć będzie jedynie tyle wody, ile pozostanie w rzece po pobraniu wody na nową i starą instalację energetyczną. W okresach niżówek na Odrze doprowadzi to niewątpliwie do naruszenia przepływu nienaruszalnego (tj. korytem Odry popłynie mniej wody niż wymagany przepływ nienaruszalny), co z kolei wpłynie wysoce negatywnie na ekosystem Odry, który już tak bardzo ucierpiał w wyniku niedawnej katastrofy odrzańskiej.

Kwestię tę poruszył specjalista hydrolog dr hab. Mateusz Grygoruk w przedłożonym do akt sprawy opracowaniu pt. „*Analiza hydrologiczna i wyznaczenie przepływu nienaruszalnego/środowiskowego rz. Odra w profilu ujęcia wody dla Elektrowni Dolna Odra*”. Autor opracowania wskazuje, że Odra Wschodnia w profilu ujęcia dla Elektrowni Dolna Odra znajduje się pod okresowym wpływem występowania cofki z Zalewu Szczecińskiego w warunkach silnych wiatrów północnych oraz wysokich stanów wody (s. 4). Wpływ ten występuje jednakże tylko okresowo i nieregularnie. W pozostałym czasie, a zwłaszcza w okresie niskich stanów wód, Odra Wschodnia jest narażona na niekorzystne oddziaływanie ujęcia wody na potrzeby istniejącej oraz planowanej instalacji. W ocenie autora opracowanie, powyższe wnioski przesądają o konieczności ustalenia przepływu nienaruszalnego zgodnie z wymogami art. 403 ust. 2 pkt 11 PW, który będzie zapobiegał nadmiernemu poborowi wody przez instalację w krytycznych okresach występujących niżówek. Przepływ biologiczny nie będzie bowiem zagrożony w warunkach średnich i wysokich stanów wód, czy w okresach występowania cofki z Zalewu Szczecińskiego, ale w okresach stanów niskich, kiedy dodatkowe uszczuplenie zasobów wodnych może przesądzić o przekroczeniu granicy, która prowadzi do poważnych szkód w ekosystemie wodnym.

Zdaniem Strony odstąpienie od określenia wymaganych tym przepisem warunków powiązanych z przepływem nienaruszalnym przesądza, że zaskarżona decyzja jest wadliwa i winna być wyeliminowana z obrotu prawnego.

Kolejno Strona podniosła, że Marszałek w pkt II zaskarżonej decyzji „objął” niniejszym pozwoleniem zintegrowanym instalację - ujęcie poboru wód powierzchniowych, położoną na terenie tego samego Zakładu co ww. instalacja energetycznego spalania paliw. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że ujęcie wody z Odry znajduje się w korycie rzeki, a więc na gruncie Skarbu Państwa. Wobec powyższego Organ powinien był zastosować także art. 393 ust. 4 PW czego zaniechał nie umieszczając stosownego zapisu w zaskarżonej decyzji, że „pozwolenie wodnoprawne nie rodzi praw do nieruchomości i urządzeń wodnych koniecznych do jego realizacji oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich przysługujących wobec tych nieruchomości i urządzeń”.

Ponadto Strona zarzuciła, że zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 2 i 11 POŚ pozwolenie zintegrowane określa także, w odniesieniu do instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego: sposoby osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości, oraz sposoby zapewnienia efektywnego wykorzystania energii. Zaskarżona decyzja w pkt V zawiera warunki eksploatacji instalacji, które w założeniu mają prowadzić do osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska. Niemniej jednak, w ocenie Strony znaczna część wymienionych w tym punkcie obowiązków inwestora jest ogólnikowa, nieprecyzyjna i nieegzekwowalna.

Zgodnie z art. 188 ust. 3 pkt 4 POŚ pozwolenie może określać, o ile przemawiają za tym szczególne względy ochrony środowiska: rodzaj i ilość wykorzystywanej energii, materiałów, surowców i paliw, biorąc pod uwagę wymagania, o których mowa w art. 143 pkt 1-5 POŚ. Marszałek, uznając za zasadne określenie energii, materiałów, surowców i paliw, podał je w pkt III.3 zaskarżonej decyzji, w Tab. 3 Rodzaje i ilości surowców i energii, które będą zużywane, w okresie roku, w przedmiotowej instalacji energetycznego spalania paliw, wraz z rocznym ich zużyciem w instalacji. W pkt 10 tej tabeli Marszałek wymienił „biocyd”. Strona w pismach wskazywała na konieczność wskazania nazwy lub rodzaju biocydu, oraz zakazania używania biocydów nieutleniających. Organ uznając, że substancje te będą odprowadzane do instalacji kanalizacyjnych, odmówił doprecyzowania nazwy lub rodzaju biocydu. Zdaniem Strony jest to niewłaściwe, bowiem informacja o składzie ścieków, w tym wykorzystanych przy ich wytworzeniu surowcach, ma istotne znaczenie w kontekście możliwości oczyszczenia ścieków, oraz ich składu po procesie oczyszczenia, gdzie kierowane są już do wód powierzchniowych. Ponadto zgodnie z art. 143 pkt 1 POŚ technologia stosowana w nowo uruchamianych lub zmienianych w sposób istotny instalacjach i urządzeniach powinna spełniać wymagania, przy których określaniu uwzględnia się w szczególności stosowanie substancji o małym potencjale zagrożeń. Bez określenia rodzaju wykorzystywanej substancji nie sposób zweryfikować spełnienia tego warunku.

W trakcie postępowania administracyjnego przeprowadzonego przez Ministra Klimatu i Środowiska, zwanego dalej: „Ministrem”, materiał dowodowy w całości rozważono i stwierdzono co następuje.

W dniu 19 czerwca 2023 r. do Marszałka wpłynął Spółki o udzielenie pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji energetycznego spalania paliw o nominalnej mocy nie mniejszej niż 50 MW, zlokalizowanej na działkach nr: 118/52 (obręb 0018 Pniewo) oraz 69/5 (obręb 0028 Krajnik), w miejscowości Krajnik, gm. Gryfino. Wniosek został złożony przez pełnomocnika Pana Marcina Huzarskiego, PROJBUD Sp. z o.o.

Marszałek dokonał oceny formalnoprawnej wniosku, a stwierdzając jego braki formalne pismem z dnia 22 czerwca 2023 r., znak: WOŚ-II.7222.19.2023.KB wezwał Spółkę do ich uzupełnienia. Spółka uzupełniła braki pismem z dnia 31 lipca 2023 r., znak: L.dz. 5/214/2023.

Zawiadomieniem z dnia 15 czerwca 2023 r., znak: SZ.RUZ.4210.50.1.2023.BG Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, przekazał Marszałkowi do rozpatrzenia wnioski Pana Marcina Huzarskiego, PROJBUD Sp. z o. o. sp. k., działającego z pełnomocnictwa udzielonego przez firmę PGE Gryfino 2050 Sp. z o. o., o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na usługi wodne w zakresie poboru wód powierzchniowych z ujęcia

brzegowego „Kanału Zimnego” oraz wprowadzania ścieków, tj. wód pochodzących z obiegów chłodzących wylotem W-4b do wód powierzchniowych.

Po przeanalizowaniu dokumentacji przesłanej przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Marszałek uznał, iż nie zachodzi możliwość ustalenia warunków poboru wód powierzchniowych w pozwoleniu zintegrowanym na zasadach określonych w art. 202 ust. 6 POŚ, gdyż te wody nie są pobierane wyłącznie na potrzeby instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego - w związku z pobieraniem wody m. in. na cele przeciwpożarowe.

W związku z powyższym, Marszałek pismem z dnia 3 lipca 2023 r., znak: WOŚ-II.7222.19.2023.KB zwrócił się do Spółki o wyrażenie zgody na objęcie pozwoleniem zintegrowanym ujęcia wód powierzchniowych w myśl art. 203 ust. 3 POŚ. Spółka pismem z dnia 18 lipca 2023 r., znak: L.dz. 4/214/2023 wniosła o objęcie pozwoleniem zintegrowanym ujęcia wód powierzchniowych zlokalizowanego na terenie Zakładu co przedmiotowa instalacja energetycznego spalania paliw.

Marszałek dokonał oceny uzupełnionego materiału dowodowego, a stwierdzając że jest on kompletny, na podstawie 61 § 1 Kpa wszczął postępowanie o wydanie pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji energetycznego spalania paliw o nominalnej mocy nie mniejszej niż 50 MW, zlokalizowanej na działkach nr: 118/52 (obręb 0018 Pniewo) oraz 69/5 (obręb 0028 Krajnik), w miejscowości Krajnik, gm. Gryfino, o czym zawiadomił strony postępowania oraz podał do publicznej wiadomości informację o wszczęciu postępowania i przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie oraz o możliwości składania uwag i wniosków w terminie od dnia 24 sierpnia 2023 r. do dnia 22 września 2023 r. Informację z dnia 2 sierpnia 2023 r. znak: WOŚ-II.7222.19.2023.KB umieszczono w Biuletynie Informacji Publicznej, na elektronicznej tablicy ogłoszeń Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego, na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Gryfinie, na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy w Gryfinie oraz przekazano Pełnomocnikowi prowadzącego instalację i wywieszono w sposób widoczny dla społeczeństwa w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

W wyznaczonym terminie 30 dni, pismem z dnia 22 września 2023 r., uwagi i wnioski do postępowania wniosło Towarzystwo na rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu przy ul. Leszczyńskiej 7, w zakresie:

- kwestii sposobu przeprowadzania obliczenia modelowania rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu,
- kwestii gospodarki ściekowej, w szczególności działalności związanej z dalszym oczyszczaniem ścieków przemysłowych po ich odprowadzeniu do kanalizacji innego podmiotu,
- kwestii znaczącego oddziaływania transgranicznego,
- kwestii używanych biocydów,
- kwestii uregulowania warunków poboru wody i zrzutu wody chłodniczej w pozwoleniu zintegrowanym.

Ponadto Stowarzyszenie, powołując się na swoje cele statutowe wnioskiem z dnia 28 sierpnia 2023 r. zgłosiło chęć uczestnictwa w przedmiotowym postępowaniu - w związku z powyższym, zgodnie z przepisami art. 185 ust. 2a POŚ, Towarzystwo na rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu zostało dopuszczone do udziału w postępowaniu na prawach strony.

W dniu 20 listopada 2023 r. do Marszałka wpłynęło pismo Strony z dnia 20 listopada 2023 r., zawierające kolejne uwagi i wniosku do prowadzonego postępowania związane ze sposobem wyliczania wielkości przepływu nienaruszalnego oraz podania planowanych ograniczeń wynikających z konieczności jego zachowania oraz sposobu odczytania jego wartości w miejscu korzystania z wód.

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego zgodnie z art. 106 § 1 Kpa w związku z art. 183c ust. 2 POŚ, Marszałek zwrócił się z wnioskiem do Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Gryfinie o przeprowadzenie kontroli przedmiotowej instalacji energetycznego spalania paliw, w zakresie spełnienia wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym i postanowieniu Komendanta Powiatowego PSP w Gryfinie. W dniu 30 sierpnia

2023 r. funkcjonariusze Komendy Powiatowej PSP w Gryfinie przeprowadzili czynności kontrolno - rozpoznawcze miejsc magazynowania odpadów zlokalizowanych na terenie Elektrowni. Następnie postanowieniem z dnia 4 września 2023 r., znak: PZ.5260.1.3.2023 potwierdzono spełnienie wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz zgodność z warunkami ochrony przeciwpożarowej określonymi w operacie przeciwpożarowym opracowanym w lipcu 2023 r. przez Pana Marka Gendek, Rzeczoznawcę ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych oraz w postanowieniu Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Gryfinie z dnia 27 lipca 2023 r., znak: PZ.5260.1.1.2023.

W wyniku szczegółowej analizy złożonej dokumentacji stwierdzono, iż wymaga ona szeregu uzupełnień, dlatego pismem z dnia 26 września 2023 r., znak: WOŚ-I.7222.19.2023.KB wezwano Spółkę do pisemnego złożenia uzupełnień i wyjaśnień do informacji zawartych w dokumentacji wniosku - ostateczne uzupełnienia zostały ostatecznie przekazane Marszałowi, pismem z dnia 15 grudnia 2023 r., znak: L. dz. 16/214/23.

Po otrzymaniu ostatecznych uzupełnień do dokumentacji wniosku, Marszałek ponownie podał do publicznej wiadomości informację o prowadzeniu postępowania i przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie oraz o możliwości składania uwag i wniosków w terminie od dnia 12 stycznia 2024 r. do dnia 12 lutego 2024 r. Informację z dnia 19 grudnia 2023 r., znak: WOŚ-II.7222.19.2023.KB umieszczono w Biuletynie Informacji Publicznej, na elektronicznej tablicy ogłoszeń Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego, na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Gryfinie, na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy w Gryfinie oraz przekazano Pełnomocnikowi prowadzącego instalację i wywieszono w sposób widoczny dla społeczeństwa w miejscu planowanego przedsięwzięcia. W wyznaczonym terminie 30 dni nie wniesiono uwag i wniosków do postępowania.

Zgodnie z art. 10 Kpa zapewniono Stronom postępowania czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwiono wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z dnia 1 marca 2024 r. Strona, zawnioskowała o ustalenie w decyzji:

- 1) wielkości przepływu nienaruszalnego, ograniczeń wynikających z konieczności jego zachowania oraz sposobu odczytywania jego wartości w miejscu korzystania z wód, a także zobowiązanie inwestora do ciągłego monitoringu w zakresie ilości wody płynącej korytem Odry Wschodniej w rejonie ujęcia wody;
- 2) obowiązku monitorowania zarówno wody pobieranej jak i odprowadzanej wody chłodniczej z taką samą częstotliwością i w tym samym czasie pod kątem parametrów:
 - temperatura, przewodność elektrolitycznej właściwa w 20 st. C oraz pH - pomiar ciągły;
 - zawiesina ogólna, BZT, ChZT, twardość ogólna, azot ogólny, fosfor ogólny - z częstotliwością co najmniej raz na 2 miesiące;
- 3) obowiązku monitorowania w trybie ciągłym temperatury wody w Odrze Wschodniej poniżej wylotu wód chłodniczych na granicy strefy mieszania;
- 4) obowiązku monitorowania wpływu zrzutu wód chłodniczych z elektrowni na ekosystem Odry i jej ichtiofaunę, a także zasysania młodocianych form ryb (w tym ichtioplanktonu) do systemów chłodzących elektrowni
- 5) dokładnej nazwy używanego w instalacji biocydu oraz zakazania używania w instalacji biocydów nieutleniających.

Ponadto Strona zawnioskowała o rozważenie możliwości wystąpienia znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej - Niemiec z uwagi na położenie planowanej instalacji przy granicy państwa. Do wniosku Strona załączyła opracowanie pt. „Analiza hydrologiczna i wyznaczenie przepływu nienaruszalnego/środowiskowego rz. Odry w profilu ujęcia wody dla Elektrowni Dolna Odra” wykonane przez specjalistę hydrologa dr hab. Mateusza Grygoruka.

W związku z powyższym Marszałek przed wydaniem ostatecznego rozstrzygnięcia zwrócił się pismem z dnia 5 marca 2023 r., znak: WOŚ-II.7222.19.2023.KB do Spółki o przedstawienie własnego stanowiska odnośnie wszystkich kwestii poruszonych w w/w piśmie Strony. Spółka pismami z dnia 26 marca 2024 r.,

znak: L. dz. 7/213/2024 oraz z dnia 10 kwietnia 2024 r., znak: L. dz. 8/213/2024 przedłożyła stosowne wyjaśnienia.

W związku z powyższym, Marszałek zaskarżoną decyzją z dnia 12 kwietnia 2024 r., znak: WOS-II.7222.19.2023.KB, udzielił PGE Gryfino 2050 Sp. z o. o. pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji energetycznego spalania paliw o nominalnej mocy nie mniejszej niż 50 MW, zlokalizowanej na działkach nr 118/52 obręb 0018 Pniewo oraz 69/5 obręb 0028 Krajnik w miejscowości Krajnik gm. Gryfino.

Po rozpatrzeniu akt sprawy organ II instancji stwierdził, że zaskarżona decyzja została wydana zgodnie z przepisami prawa.

Zatem zgodnie z art. 378 ust. 2a POŚ marszałek jest organem właściwym do wydania zaskarżonej decyzji. Natomiast zgodnie z art. 377a POŚ organem wyższego stopnia w stosunku do marszałka województwa w sprawach, o których mowa w art. 95 ust. 1, oraz w art. 378 ust. 2a i 2aa POŚ jest minister właściwy do spraw klimatu. Oznacza to, że Marszałek był zobowiązany przekazać odwołanie wraz z aktami do Ministra w terminie 7 dni od dnia, w którym otrzymał odwołanie (art. 133 Kpa).

Decyzja została odebrana przez Stronę w dniu 26 kwietnia 2024 r. Zgodnie z art. 129 § 2 Kpa odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji Stronie. Natomiast odwołanie od decyzji zostało wysłane przez e-puap w dniu 29 kwietnia 2024 r., a więc w ustawowym terminie. Odwołanie od decyzji z dnia 12 kwietnia 2024 r., znak: WOS-II.7222.19.2023.KB wpłynęło do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 29 kwietnia 2024 r., a następnie zostało przekazane za pośrednictwem Marszałka w dniu 30 kwietnia 2024 r. (data wpływu do Ministerstwa 6 maja 2024 r.).

W dniu 18 lipca 2024 r. do Ministerstwa wpłynęło uzupełnienie odwołania, w którym Strona poinformowała, iż Marszałek w zaskarżonej decyzji nie uwzględnił większości jej postulatów. W szczególności dotyczących:

- nałożenia obowiązków monitorowania takich samych parametrów zarówno wody pobieranej jak i odprowadzanych wód chłodniczych.
- monitorowania temperatury wody pobieranej, nakładając jedynie obowiązek pomiaru tego parametru w zakresie odprowadzanej wody chłodniczej.

W ocenie Strony w celu prawidłowej kontroli oddziaływania zakładu na wody rzeki Odry, w sytuacji gdy woda odprowadzana ma mieć te same parametry (z wyjątkiem temperatury) co woda pobierana, niezbędne jest monitorowanie tych samych parametrów i z taką samą częstotliwością (w tym samym czasie) zarówno na Kanale Ciepłym jak i Zimnym.

Niezależnie od podniesionego wyżej argumentu, że niezbędne jest monitorowanie tych samych parametrów i z taką samą częstotliwością zarówno na Kanale Ciepłym jak i Zimnym, Strona zauważa, że monitoring temperatury, zarówno na ujęciu wody jak i odprowadzeniu wód chłodniczych, jest niezbędny dla ustalenia różnicy temperatur pomiędzy wodą pobieraną a odprowadzaną. Różnica temperatur jest kluczowa dla systemu rozliczeń z opłat za odprowadzanie wód chłodniczych. Zgodnie z art. 279 pkt 2 PW zwolnione z opłaty zmiennej jest odprowadzanie wód chłodniczych jeżeli różnica między temperaturą wód pobranych i wprowadzanych do wód, pochodzących z obiegów chłodzących elektrowni lub elektrociepłowni, jest mniejsza niż 11°C. Opłaty w tym przypadku są uzależnione od różnicy temperatur pomiędzy wodą pobieraną a odprowadzaną z systemów chłodzących, więc brak monitoringu temperatury pobieranej spowoduje, że temperatura wody pobieranej będzie szacowana i będzie się opierać na oświadczeniach Spółki, zamiast na empirycznych pomiarach. Zwolnienie z opłaty zmiennej w powyższym przypadku ma też znaczenie środowiskowe, bowiem dopinguje Spółkę do podgrzewania wody jedynie w pewnym zakresie (do 11 °C) co może w przyszłości zapobiec masowej śmierci ryb spowodowanej szokiem termicznym (gwałtowną zmianą temperatury), i ogranicza wpływ ścieków termicznych na ekosystem Odry Wschodniej. Ponadto Spółka w zał. 5 do pisma z dnia 27 października 2023 r. stwierdziła, że przewidziano stały monitoring ilości pobieranej wody, a także

pomiaru temperatury pobieranej i odprowadzanej wody. Skoro Spółka przewidziała pomiar temperatury na obu kanałach jest zupełnie niezrozumiałe, dlaczego nie zaakceptował tego Marszałek.

W dniu 31 lipca 2024 r., do Ministra wpłynęło pismo skierowane przez Spółkę, w którym przedstawiła dodatkowe informacje i argumenty istotne dla rozpatrzenia sprawy. W odniesieniu do ustalenia wielkości przepływu nienaruszalnego, ograniczeń wynikających z konieczności jego zachowania oraz sposobu odczytywania jego wartości w miejscu korzystania z wód, a także zobowiązania inwestora do ciągłego monitoringu w zakresie ilości wody płynącej korytem Odry Wschodniej w rejonie ujęcia wody, Spółka wyjaśniła, że pobór wód na cele technologiczne bloków gazowych zlokalizowanych w m. Nowe Czarnowo będzie realizowany z Kanału Dolna Odra „Kanał Zimny” elektrowni Dolna Odra. Kanał ujęcia wód powierzchniowych jest o długości ok. 2,0 km i szerokości ok. 45,0 m oraz głębokości ok. 5,0-7,0 m. Ujęcie wód powierzchniowych z Kanału „Zimnego” zlokalizowane jest na działce nr 118/52 obręb 18 Pniewo. Spółka wyjaśniła, że zakładany pobór wód powierzchniowych do celów chłodniczych dla dwóch bloków gazowo-parowych elektrowni wyniesie: $Q_{\max \text{ sek.}} = 23,7794 \text{ m}^3/\text{s}$, $Q_{\text{dop. roczne}} = 749908560,0 \text{ m}^3/\text{rok}$. Głównym celem poboru wody jest zasilenie w wodę chłodniczą dwóch bloków gazowych elektrowni. Przed rozpoczęciem głównego poboru wody na cele technologiczne, w ramach pozwolenia zintegrowanego, woda powierzchniowa zostanie pobrana do napełnienia układów chłodniczych w ilości ok. 9950 m³. Wcześniejsze napełnienie układu technologicznego zapewni, że pobór wód na cele eksploatacyjne i zrzut wód pochłodniczych będzie realizowany w tym samym czasie. Proces technologiczny bloków gazowych jest taki, iż woda pobierana na jego potrzeby nie jest w żaden sposób magazynowana w blokach gazowych, ponieważ po przejściu przez układy technologiczne jest od razu zrzucana i jest to proces ciągły, zatem nie ma możliwości, aby ilość i przepływ w Odrze Wschodniej mógł ulec zmianie. Włączenie obiegów technologicznych będzie realizowane w tym samym czasie, oznacza to, że woda pobierana będzie w tym samym czasie co odprowadzania do odbiornika, zatem poziom wód powierzchniowych w rzece zostanie zachowany na tym samym poziomie, a przepływ w korycie rzeki zostanie zachowany zgodnie z bilansem poboru wody i jednoczesnego zrzutu wód pochłodniczych. Jednocześnie Spółka poinformowała, że obecnie prowadzony jest pobór wód powierzchniowych na cele technologiczne dla istniejących bloków węglowych Elektrowni Dolna Odra, z jednoczesnym zrzutem wód pochłodniczych poprzez tzw. „Kanał Ciepły” do rzeki Odry Wschodniej. Pobór ten jest realizowany od kilkudziesięciu lat i w tym czasie nie zanotowano zmiany przepływów hydrologicznych rzeki. Pobór wód dla bloków gazowych elektrowni w ilości 23,8 m³/s w stosunku do przepływu średniego z wielolecia SSQ = 523 m³/s stanowi jedynie ok. 5% przepływu średniego, zatem pobór wody i zrzut ścieków w tej samej ilości nie naruszają przepływu wód w korycie rzeki Odry Wschodniej. Odnosząc się do zarzutu naruszenia art.393 ust. 4 PW Spółka wskazała, że ujęcie wody położone jest na terenie działki nr 118/52 obręb 18 Pniewo będącej własnością Skarbu Państwa, a pozostającą w użytkowaniu wieczystym Spółki. Informacja taka została zamieszczona w pozwoleniu wodnoprawnym na budowę urządzenia wodnego – ujęcia wody (decyzja z dnia 19 sierpnia 2020 r., znak: SZ.RUZ.4210.74-5.2020.BG na wykonanie urządzeń wodnych- ujęcia wód powierzchniowych Kanału Dolna Odra (Kanał Zimny) na dz. 118/39 obręb Pniewo). Zatem zdaniem Spółki nie ma obowiązku powielania tej informacji w pozwoleniu zintegrowanym.

Spółka wyjaśniła również, że wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego zawiera szereg szczegółowych działań oraz zabezpieczeń, które zostały zastosowane w zakładzie. We wniosku tym znajduje się również opis stanowiska do rozładunku substancji niebezpiecznych. Jest to miejsce utwardzone, nieprzepuszczalne, wyposażone w infrastrukturę przeciwozlewową i przeciwprzepełnieniową. Na terenie zakładu znajdują się tereny z powierzchnią ekopozytywną, które są wyłączone z prowadzenia na niej działalności oraz tereny utwardzone, czyli ciągi komunikacyjne, place manewrowe, które mogą stanowić potencjalne źródło emisji substancji. Dla nich została wykonana izolacja w celu zabezpieczenia przed zanieczyszczeniem środowiska wodnego. Szczegóły zostały opisane we wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego, gdzie została udowodniona zasadność obszarów stosowania uszczelnień czy materiałów o małym potencjalne zagrożeniach.

Podczas postępowania administracyjnego na etapie wydawania pozwolenia zintegrowanego, wielokrotnie spółka wskazała, że biocydy są ogólnie stosowane, np. w gospodarce wodnej do uzdatniania

wody pitnej. Dodatkowo wskazała, że substancja ta ze ściekami nie trafia do wód powierzchniowych, lecz do kanalizacji podmiotu zewnętrznego, który, zgodnie z przepisami PW, wyraził na to zgodę.

Minister w toku postępowania odwoławczego, działając na podstawie z art. 10 § 1 Kpa, pismem z dnia 7 sierpnia 2024 r., znak: DIŚ-III.415.27.2024.KJP.1 zawiadomił o zakończeniu postępowania odwoławczego od decyzji Marszałka z dnia 12 kwietnia 2024 r., znak: WOŚ-II.7222.19.2023.KB udzielającej firmie PGE Gryfino 2050 Sp. z o. o., pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji energetycznego spalania paliw o nominalnej mocy nie mniejszej niż 50 MW zlokalizowanej na działkach nr 118/52 obręb 0018 Pniewo oraz 69/5 obręb 0028 Krajnik w miejscowości Krajnik gm. Gryfino. Jednocześnie poinformował, iż stronom przysługuje prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona pismem z dnia 19 sierpnia 2024 wniosła o udostępnienie dokumentów z akt sprawy, tj. pisma PGE Gryfino 2050 sp. z o.o., z dnia 30 lipca 2024 r., znak: G2050/204/2024. Minister pismem z dnia 23 sierpnia 2024 r., znak: DIŚ-III.415.27.2024.KJP.2 przekazał Stronie pismo spółki.

Kolejnym pismem z dnia 10 września 2024 r., znak: G2050/P/235/2024, Spółka poinformowała, iż Marcin Huzarski nie pełni już funkcji pełnomocnika firmy PGE Gryfino 2050 sp. z o.o. w postępowaniu odwoławczym. Jednocześnie Spółka wskazała nowy adres do korespondencji.

W dniu 15 września 2024 r., do Ministerstwa wpłynęło pismo Strony, która zakwestionowała wyjaśnienia Spółki dotyczące zrzutu wód chłodniczych. Wskazując, że istota zarzutu dotyczy faktu, że po pobraniu wody do celów chłodzenia instalacji zrzut wód chłodniczych nie następuje w miejscu poboru wody, lecz w odległości 4 km w dół biegu Odry Wschodniej. Obrazuje to dokładnie mapa pochodząca z załączonej do akt opinii prof. M. Grygoruka (s. 3), na której można odczytać, że pomiędzy punktem poboru/ujęcia wody (pkt oznaczony jako A), a punktem odprowadzania/wylotu wód chłodniczych (pkt B) występuje znaczna odległość (4 km). Bilans wodny zostaje zatem zachowany w Odrze Wschodniej dopiero na odcinku poniżej wylotu (pkt B), natomiast pomiędzy pkt A i B przepływ w Odrze Wschodniej jest pomniejszony o pobór wody do celów planowanych oraz istniejących bloków energetycznych Elektrowni Dolna Odra. Część wody płynie bowiem nie korytem Odry Wschodniej, ale kanałami energetycznymi PGE. W konsekwencji na odcinku Odry Wschodniej pomiędzy ujęciem a wylotem może wystąpić sytuacja zagrożenia dla utrzymania przepływu nienaruszalnego. Sytuacja taka nie jest przy tym tylko hipotetyczna lecz realna, bowiem jak wynika z danych IMGW przedstawionych w Analizie prof. Grygoruka (rys. 3.1. na str. 6 Analizy) przepływ średni niski SNQ Odry w profilu Gozdowice wynosi 242 m³/s, a ponadto Odra w tym profilu notowała w ostatnich latach rekordowo niskie przepływy dochodzące w 2015, 2019 i 2022 r. (rok katastrofy odrzańskiej) do poziomu ok. 130 m³/s. Istnieje przy tym wiele możliwości odczytywania przepływu nienaruszalnego. W omawianej sytuacji ustalenie tego przepływu można np. powiązać z odpowiednio przeliczonym przepływem w profilu Gozdowice i tym samym odczytywać go na tym wodowskazu. Możliwe jest też ustalenie profilu poprzecznego Odry Wschodniej dla wodowskazu IMGW w Gryfinie i dokonanie stosownych obliczeń poziomu lustra wody odpowiadającego przepływowi nienaruszalnemu, albo dokonanie przez Wnioskodawcę własnych pomiarów dla dowolnego profilu Odry Wschodniej w pobliżu ujęcia. Organ powinien przy tym wezwać Wnioskodawcę, aby zaproponował własny sposób obliczania przepływu nienaruszalnego. Z kolei wśród ograniczeń wynikających z konieczności zachowania przepływu nienaruszalnego, niezbędny jest co najmniej zakaz poboru wody w sytuacji gdyby doprowadziło to do naruszenia przepływu nienaruszalnego w Odrze Wschodniej na odcinku między ujęciem wody a wylotem wód chłodniczych poniżej przepływu nienaruszalnego.

Minister pismem z dnia 24 października 2024 r., znak: DIŚ-III.415.27.2024.KJP.4 ponownie zawiadomił o zakończeniu postępowania odwoławczego od decyzji Marszałka z dnia 12 kwietnia 2024 r., znak: WOŚ-II.7222.19.2023.KB udzielającej firmie PGE Gryfino 2050 Sp. z o. o. pozwolenia zintegrowanego. Jednocześnie poinformował, iż stronom przysługuje prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strony skorzystały z przysługującego im prawa. W dniu 25 września 2024 r. w siedzibie MKiŚ przedstawiciele PGE Gryfino 2050 Sp. z o. o. w obecności pracownika prowadzącego sprawę zapoznali się z aktami zgromadzonymi w sprawie z odwołania Towarzystwa na rzecz Ziemi od decyzji Marszałka z dnia 12 kwietnia 2024 r., znak: WOŚ-

II.7222.19.2023.KB udzielającej firmie PGE Gryfino 2050 Sp. z o. o. pozwolenia zintegrowanego. Przedstawiciele Spółki otrzymali kopię pisma Strony z dnia 14 września 2024 r.

W dniu 10 października 2024 r. do Ministerstwa wpłynęło pismo z dnia 7 października 2024 r., znak: G2050/TB/26/2024 skierowane przez PGE Gryfino 2050 Sp. z o. o., w którym Spółka przedstawiła dodatkowe informacje i argumenty istotne dla rozpatrzenia sprawy.

Strona pismem z dnia 29 października 2024 r. wniosła o udostępnienie dokumentów z akt sprawy, tj. pisma PGE Gryfino 2050 sp. z o.o. z dnia 7 października 2024 r., znak: G2050/TB/26/2024. Minister pismem z dnia 20 grudnia 2024 r., znak: DIŚ-III.415.27.2024.KJP.5 przekazał Stronie pismo spółki. Strona nie wniosła żadnych dodatkowych wyjaśnień.

Minister przystąpił do analizy akt sprawy zgromadzonych w toku postępowania pierwszo- i drugo-instancyjnego. Minister stwierdził, że wniosek o udzielenie pozwolenia zintegrowanego zawiera informacje dotyczące prowadzonej działalności, szczegółowe zasady i procedury jej prowadzenia, w tym metody ochrony poszczególnych komponentów środowiska oraz techniki ochrony środowiska jako całości, polegające na doborze technologii bezpiecznych dla środowiska, efektywnej gospodarce materiałowo surowcowej, energetycznej, zabezpieczeniu środowiska przed skutkami awarii oraz bezpiecznego dla środowiska zakończenia działalności instalacji i urządzeń.

Wniosek dotyczy dwóch bloków energetycznych oznaczonych jako 9 i 10. Instalacja dysponuje mocą elektryczną brutto w układzie CCGT 683,07 MWe. Zakłada się wykorzystanie paliwa gazowego.

Podstawowy układ technologiczny każdego bloku gazowo-parowego (CCGT) obejmuje następujące główne urządzenia:

- turbina gazowa,
- kocioł odzysknicowy,
- turbina parowa,
- jeden generator.

Pomocnicze układy w części technologicznej stanowią m.in.:

- układ parowo-wodny (m.in. odgazowywacz, parownik, pompy, układ wyprowadzenia pary technologicznej, stacje redukcyjno - schładzające),
- układ kondensatu (m.in. skraplacz, pompy, wytworzenie próżni),
- układ doprowadzenia gazu (SPG),
- układ wyprowadzenia spalin wraz z kominem,
- układ SCR do redukcji NO_x,
- transformatory, układ wyprowadzenia mocy elektrycznej i zasilania potrzeb własnych,
- układy pomiarów, sterowania, nadzoru,
- układ chłodzenia (generatora, TG, urządzeń pomocniczych bloku),
- układy olejowe, układy uszczelnień, odwodnień i inne układy pomocnicze,
- kotłownia rozruchowa (wspólna dla obu bloków),
- układ przygotowania wody (SUW) i odprowadzenia ścieków.
- drugi stopień układu podgrzewu i filtracji gazu,
- otwarty układ chłodzenia.

Źródłem wody jest woda powierzchniowa z ujęcia.

We wniosku Spółka przedstawiła analizę wymagań w zakresie najlepszej dostępnej techniki według opublikowanej w dniu 17 sierpnia 2017 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania paliw zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE.

A także przedstawiła analizę wymagalności sporządzenia raportu początkowego o stanie zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych, o którym mowa w art. 208 ust. 2 pkt 4 lit. a POŚ, z której wynika, iż eksploatowana instalacja nie powoduje możliwości zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód

gruntowych na terenie zakładu przez substancje powodujące ryzyko. Minister uznał również, że Marszałek słusznie odstąpił od określenia sposobów prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych tymi substancjami oraz sposobu i częstotliwości wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi tymi substancjami oraz pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych.

Ponadto Spółka przedstawiła obliczenia oraz zasięg hałasu emitowanego z terenu zakładu do środowiska oraz kwalifikację najbliższych terenów podlegających ochronie akustycznej. Dokonując kwalifikacji terenów wykorzystano informacje zawarte we wniosku oraz zapisy uchwały nr V/40/19 Rady Miejskiej w Gryfinie z dnia 19 lutego 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Gryfino - teren Elektrowni Dolna Odra (Dz. U. Woj. Zachodniopomorskiego z 2019 r. poz. 1154).

Źródła emisji hałasu znajdujące się na terenie Zakładu podzielić można na:

- źródła stacjonarne
- źródła ruchome.

Źródła stacjonarne:

- kominy wyprowadzenia spalin (blok nr 9 i nr 10) z tłumikami hałasu,
- kominy kotłów pomocniczych i rozruchowego,
- agregaty Diesla,
- czerpnie powietrza turbin gazowych (blok nr 9 i nr 10) z tłumikami hałasu,
- transformatory blokowe (blok nr 9 i ar 10),
- transformatory potrzeb własnych (blok nr 9 i nr 10),
- transformator rezerwowo

Na terenie PGE Gryfino 2050 Sp. z o.o. znajdują się również źródła budynki, stanowiące wtórne źródła hałasu.

Źródła ruchome:

- Transport wewnętrzny i zewnętrzny.

Wykonana metodą obliczeniową prognoza oddziaływania na klimat akustyczny potwierdza, iż dopuszczalny poziom hałasu, na terenach objętych ochroną przed hałasem określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112) nie będzie przekraczany.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Minister stwierdził, Marszałek słusznie określił w zaskarżonej decyzji wartości graniczne oddziaływania natężenia hałasu na środowisko, dla terenów chronionych akustycznie, zgodnie z ww. rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

We wniosku Spółka dokonała obliczeń wielkości gazów i pyłów wprowadzanych do powietrza z poszczególnych źródeł emisji. Zgodnie z artykuł 202 ust. 2 POŚ wskazuje, iż dla instalacji wymagającej uzyskania pozwolenia zintegrowanego ustala się w szczególności dopuszczalną wielkość emisji gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza:

- wymienionych w konkluzjach BAT
- objętych standardami emisyjnymi.

Bloki CCGT podlegają zarówno wymogom określonym w Decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 17 sierpnia 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE - konkluzje BAT LCP jak i wymogom wynikającym z rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1860), zwane dalej: „rozp. ws standardów”.

Podstawowymi źródłami emisji zanieczyszczeń do powietrza będą dwie turbiny gazowe z kotłami odzysknicowymi (HRSG) opalane gazem ziemnym o mocy wprowadzanej do komory paleniskowej z paliwem do ok 1060,15 MW, każda odprowadzające spaliny do powietrza emitarami o wysokości nie niższej niż 60 m.

Oprócz powyższego źródłami emisji zanieczyszczeń do atmosfery będą:

- kocioł rozruchowy opalany gazem ziemnym (moc w paliwie ok. 16 MWt, wyprowadzenie spalin emitorem nie niższym niż 15 m) - praca okresowa ok. 200 h/rok,
- pięć kotłów pomocniczych stacji przygotowania gazu (moc w paliwie ok. 3 x 3,5 MWt + 2 x 0,11 MW) - z czego dwa o mocy 3,5 MWt pracują a jeden stanowi rezerwę oraz jeden kocioł 0,11 MWt pracuje, a drugi stanowi rezerwę (emitory o wysokości nie niższej niż 9 m) - praca stała przez cały rok w czasie pracy bloków CCGT, kotłów stacji przygotowania gazu o mocy 3,5 MWt do 8000 h/rok oraz kotła o mocy 0,11 MWt do 200 h/rok w czasie pracy kotła rozruchowego,
- dwa agregaty Diesla o mocy ok. 2,5 MW opalane olejem lekkim (wysokość emitora nie niższa niż ok 4,7 m) - praca okresowa do ok. 26 h/rok każdego oddzielnie.

Należy zaznaczyć, iż w przypadku turbin gazowych, standardy emisyjne mają zastosowanie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%. Kocioł rozruchowy i trzy kotły przygotowania gazu (o mocy 3,5 MW, każdy). Kocioł rozruchowy i trzy kotły przygotowania gazu (o mocy 3,5 MW, każdy) podlegają wyłącznie wymogom wynikającym z rozp. ws standardów - w związku z powyższym wielkość dopuszczalnej emisji określono w jednostkach, w jakich wyrażone są standardy emisyjne.

Dwa kotły przygotowania gazu (o mocy 0,11 MW, każdy) i dwa agregaty Diesla nie podlegają wymogom określonym w Decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 17 sierpnia 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE ani wymogom wynikającym z rozp. ws standardów, dopuszczalną emisję zanieczyszczeń gazowych i pyłowych określono w kW/h.

Określając dopuszczalną wielkość emisji z trzech kotłów przygotowania gazu o mocy 3,5 MW każdy, wzięto pod uwagę fakt, iż te źródła podlegają pod trzecia zasadę łączenia w myśl art. 157a ust. 2 pkt 3 POŚ.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 205 ustawy POS, nieprzekraczanie wielkości emisji wynikających z zastosowania najlepszych dostępnych technik nie zwalnia z obowiązku dotrzymania standardów jakości środowiska.

Minister przeanalizował informacje zawarte we wniosku dla poszczególnych źródeł emisji zanieczyszczeń gazowo-pyłowych eksploatowanych na terenie Zakładu, dopuszczalne wielkości emisyjne, przy wykorzystywanych na instalacji rozwiązaniach projektowych i stwierdził, że obliczenia rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu zostały przeprowadzone zgodnie z wytycznymi zawartymi w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16 poz. 87). A dodatkowo ustalił, że zastosowane rozwiązanie techniczne nie spowodują przekroczeń wartości odniesienia dla poszczególnych zanieczyszczeń, określonych w ww. rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu oraz rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 845) na terenach najbliższej zabudowy mieszkaniowej oraz na granicy państwa.

Z przedłożonej dokumentacji wynika, iż eksploatacja instalacji energetycznego spalania paliw nie będzie powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny w myśl art. 144 ust. 1 i 2 POŚ.

W świetle powyższych rozważań Minister uznał, że poprawnie Marszałek ustalił wielkości emisji dopuszczalnej, pomimo, że w rozp. ws standardów standardy emisyjne nie posiadają wprost ustalonego okresu uśredniania. Dopiero kryteria z § 13 ust. 3 rozp. ws standardów wskazują, że w przypadku prowadzenia pomiarów ciągłych jest to średnia miesięczna, a weryfikacji podlegają z uwzględnieniem

dopuszczalnej ilości i wielkości przekroczeń, również średnie dobowe oraz średnie jednogodzinne. W przypadku BAT AELs czas uśredniania jest jasno wskazany i w odniesieniu do pomiarów ciągłych jest to średnia dobowa oraz średnia roczna.

W związku z powyższym w zaskarżonej decyzji przy ustalaniu dopuszczalnej wielkości emisji (NO, CO) Marszałek uwzględnił średnią dobową i średnią roczną wynikającą z konkluzji BAT LCP oraz średnią miesięczną odpowiadającą wielkości standardu emisyjnego rozp. ws standardów.

Ponadto określając dopuszczalną emisję dla amoniaku ograniczono się wyłącznie do określenia średniej rocznej, z uwagi na brak standardu emisyjnego oraz brak BAT-AELS dla średniodobowego okresu uśredniania. Ustalając dopuszczalną wielkość emisji dla dwutlenku siarki i pyłu określono średnią dobową (110% standardu emisyjnego) oraz średnią miesięczną, ponieważ dla źródeł opalanych gazem ziemnym BAT-AELS nie ma zastosowania, a istnieje standard emisyjny - taki sposób ustalenia dopuszczalnej emisji ma bezpośredni związek z podjętą przez prowadzącego instalację decyzją o prowadzeniu badań monitoringowych emisji dwutlenku siarki i pyłu do powietrza w sposób ciągły.

W myśl art. 211 ust. 5 POŚ Marszałek określił zakres i sposób monitorowania wielkości emisji zanieczyszczeń do powietrza z procesów produkcyjnych zgodny z wymaganiami dotyczącymi monitorowania określonymi w konkluzjach BAT ustanowionych w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania paliw. Ponadto zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 12 POŚ ustalono zakres, sposób i termin przekazywania corocznej informacji pozwalającej na przeprowadzenie oceny zgodności z warunkami określonymi w niniejszym pozwoleniu zintegrowanym.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Minister stwierdził, że Marszałek zgodnie z prawem ustalił dopuszczalne wielkości emisji do powietrza oraz poprawnie określił zakres i sposób monitorowania wielkości emisji zanieczyszczeń do powietrza z procesów produkcyjnych zgodny z wymaganiami dotyczącymi monitorowania określonymi w konkluzjach BAT ustanowionych w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania paliw.

W toku postępowania odwoławczego Minister przeanalizował zapisy wniosku w zakresie gospodarki wodnościekowej i ustalił, że na potrzeby instalacji woda pobierana jest z ujęcia wody powierzchniowej. Woda powierzchniowa w instalacji pobierana jest na potrzeby:

- zasilania obiegów chłodzących elektrowni - ze zrzutem powrotnym wód pochłoniczych do wód powierzchniowych,
- stacji uzdatniania wody - na potrzeby przygotowania wody kotłowej oraz inne cele technologiczne elektrowni - ze zrzutem powrotnym ścieków do kanalizacji przemysłowej podmiotu zewnętrznego.

Pobór wody będzie objęty oddzielnym pozwoleniem wodnoprawnym, w którym zostanie ujęte również zagadnienie odprowadzania wody pochłoniczej. Zgodnie z art. 202 ust. 5 POŚ - w pozwoleniu zintegrowanym ustala się także, na zasadach określonych w przepisach PW, warunki poboru wód powierzchniowych lub podziemnych, jeżeli wody te są pobierane wyłącznie na potrzeby instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego. W przypadku niniejszej instalacji woda będzie wykorzystywana również na potrzeby utrzymania czystości, zatem nie są spełnione warunki objęcia poboru wody pozwoleniem zintegrowanym. Pobór wody będzie realizowany według warunków określonych w oddzielnym pozwoleniu wodnoprawnym na pobór wody i zrzut wód pochłoniczych.

Woda na potrzeby instalacji energetycznego spalania paliw pobierana jest z ujęcia poboru wód powierzchniowych, położonego na terenie tego samego Zakładu, ponieważ woda nie jest pobierana wyłącznie na potrzeby przedmiotowej instalacji, mając na względzie przepisy art. 203 ust. 3 POŚ niniejszym pozwoleniem zintegrowanym objęto ujęcie poboru wód powierzchniowych, określając dla niego warunki wprowadzania substancji lub energii na zasadach określonych dla pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód.

Zgodnie z informacjami zawartymi we wniosku jedynym strumieniem ścieków przemysłowych odprowadzanym bezpośrednio do środowiska wodnego są wody chłodnicze o temperaturze nie wyższej niż 35°C i jakości pozostałych wskaźników odpowiadającej jakości wód pobieranych do chłodzenia -

w niniejszym pozwoleniu zintegrowanym ustalono warunki emisji wód chłodniczych na zasadach określonych jak dla pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi.

Pozostałe ścieki przemysłowe (z procesu uzdatniania wody, odmuliny z kotła BGP i kotłowni rozruchowej, ścieki z tacy wody amoniakalnej oraz ścieki zmywane) odprowadzane są do wewnętrznej kanalizacji przemysłowej, gdzie następuje zmieszanie w jeden strumień ścieków, który po podczyszczeniu kierowany jest do urządzeń kanalizacyjnych innego podmiotu - w niniejszej decyzji nie ustalono zatem warunków odprowadzania tych ścieków, ograniczając się zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 7 POŚ do podania wyłącznie ilości, stanu i składu powstających ścieków.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Minister stwierdził, że Marszałek zgodnie z prawem ustalił wielkość przepływu nienaruszalnego (Q_n) na poziomie 259 m³/s, obliczonego metodą Szałkiewicz i in. (2022).

W toku postępowania odwoławczego Minister przeanalizował zapisy wniosku w zakresie gospodarki odpadami. W PGE Gryfino 2050 Sp. z o.o. wytwarzane są następujące kategorie odpadów:

- odpady technologiczne - odpady powstające przy produkcji podstawowej, którą jest wytwarzanie energii elektrycznej (np. kondensat powstający przy spalaniu gazu na etapie przygotowania paliwa w SPG i w układzie przygotowania paliwa przy turbinie, a także w wyniku zmiany stanu skupienia z wilgoci zawartej w spalinach dostarczanej wraz z powietrzem niezbędnym w procesie spalania),
- odpady z remontów oraz napraw i konserwacji - odpady elementów wyposażenia pochodzące z prac modernizacyjnych, złom metalowy, oleje przetworzone i inne,
- odpady biurowe oraz bytowe, związane z pracą personelu obsługi oraz odpady powstające w procesach utrzymania czystości i porządku (odpady komunalne),

Zgodnie z art. 184 ust. 2b w związku z art. 202 ust. 4 POŚ wskazano numer identyfikacji podatkowej NIP oraz numer REGON posiadacza odpadów, wyszczególniono rodzaje odpadów przewidzianych do wytwarzania z uwzględnieniem ich podstawowego składu chemicznego i właściwości, określono dalszy sposób gospodarowania tymi odpadami, wskazano sposób i miejsca magazynowania odpadów oraz wskazano sposoby zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko.

Ponadto zgodnie z art. 188 ust. 2b pkt 8 POŚ do treści decyzji wprowadzono zapisy określające warunki przeciwpożarowe poprzez załączenie operatu przeciwpożarowego, opracowanego w lipcu 2023 r. przez Pana Marka Gendek, Rzeczoznawcę ds. zabezpieczeń ppoż.

Marszałek w zaskarżonej decyzji zobowiązał Spółkę do prowadzenia monitoringu środowiska. A także przypomniał o dodatkowych obowiązkach, ciążących na prowadzącym instalację, które wynikają bezpośrednio z przepisów prawa, a zatem nie ma potrzeby ich dodatkowego ustalania w indywidualnym akcie administracyjnym, na przykład:

- sposób i częstotliwości prowadzenia okresowych pomiarów hałasu w środowisku. Obowiązek ten wynika bezpośrednio z rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U. z 2023 r. poz. 1706),
- sposób ewidencjonowania wielkości emisji. Wymagania te wynikają z rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia i innych danych zbieranych w wyniku monitorowania procesów technologicznych oraz terminów i sposobów prezentacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 2405) oraz zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat (Dz. U. z 2019 r. poz. 2443),
- warunki prowadzenia ewidencji odpadów i sprawozdawczości, ponieważ wymagania te zostały szczegółowo określone w dziale V ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, ze zm.).

Przedstawione we wniosku zasady i procedury dotyczące prowadzonej działalności zapewniają ochronę poszczególnych komponentów środowiska i ochronę środowiska jako całości oraz bezpieczne dla środowiska zakończenie działania instalacji.

Z przedstawionej analizy dotyczącej oddziaływania przedmiotowej instalacji na poszczególne elementy środowiska wynika, że jej oddziaływanie ma charakter lokalny i dotyczy najbliższego otoczenia. Nie występuje też znaczące oddziaływanie transgraniczne na środowisko.

Przedmiotowa instalacja energetycznego spalania paliw nie kwalifikuje się do zakładu o dużym ryzyku ani do zakładu o zwiększonym ryzyku zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. 2016, poz. 138) i nie podlega obowiązkowi opracowania programu zapobiegania poważnym awariom przemysłowym. W związku z tym zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 9) ustawy POŚ określono sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii oraz wymóg informowania o wystąpieniu awarii.

W ocenie Ministra słusznie Marszałek udzielił pozwolenia zintegrowanego ustalając warunki decyzji zgodnie z wnioskiem Strony.

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego spółka wystąpiła z wnioskiem dnia 29 marca 2024 r. o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. W uzasadnieniu wniosku Spółka aktualnie instalacja znajduje się w fazie przygotowania do ruchu regulacyjnego. Kontraktowy termin przekazania Bloków 9 i 10 do eksploatacji to 30 kwietnia 2024 r. i chociaż może on ulec przedłużeniu, uzyskanie wykonalnej w rozumieniu art. 130 Kpa decyzji udzielającej pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji jest niezbędne do uzyskania pozostałych decyzji administracyjnych niezbędnych do użytkowania Bloków (aktualnie Spółka prowadzi proces mający na celu uzyskanie w szczególności pozwolenia na użytkowanie i złożenie kompletnego wniosku do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wydanie Koncesji na wytwarzanie Energii Elektrycznej, uzyskanie zezwolenia na uczestnictwo w systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych). Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności uzasadnione jest wystąpieniem przesłanki niezbędności decyzji z uwagi na wyjątkowo ważny interes strony powiązany z koniecznością zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami oraz dodatkowo z uwagi na ważny interes społeczny. Uwzględniając charakter działalności Spółki, polegający na zapewnieniu źródeł wytwórczych oraz produkcji i dystrybucji energii, w szczególności zaś dotyczących jednostek systemowych centralnie dysponowanych w Krajowym Systemie Elektroenergetycznym (dalej jako „KSE”), przesłanki te są ze sobą ściśle powiązane.

Eksploatacja bloków gazowo-parowych leży w interesie społecznym. Elektrownie gazowo-parowe, mają znacznie, bo od 40 do 55%, niższą emisję dwutlenku węgla od elektrowni opalanych węglem. Niższa jest też emisja związków azotu, a emisja związków siarki i pyłów ustaje w ogóle.

Bloki gazowo-parowe w Gryfinie są niezbędne do pokrycia zapotrzebowania na energię i moc w skali kraju, co pozwoli uniknąć niedoborów energii w latach 2023-2040 przyczyniając się w znacznym stopniu do zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju.

Biorąc pod uwagę fakt, że w przypadku niedoboru mocy w KSE, należy go pokryć energią z importu, której koszt każdej megawatogodziny jest wyższy niż krajowej, to uruchomienie bloków gazowo-parowych w Gryfinie i ich funkcjonowanie pozwoli zabezpieczyć gospodarkę narodową w ww. okresie przed potencjalny uszczerbkiem (stratami), co stanowi dodatkowo element przesłanki zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami.

Niezwykle ważne dla poprawy stabilności KSE jest fakt, że bloki PGE Gryfino będą zasilane gazem z dwóch kierunków: poprzez gazoport w Świnoujściu oraz rurociąg Baltic Pipe. Z uwagi na sytuację geopolityczną zarówno w Europie, jak i na świecie, źródła te wydają się gwarantować ciągłość i stabilność postaw paliwa dla Inwestycji, co tym bardziej podkreśla wagę tej Instalacji dla bezpieczeństwa energetycznego państwa. Dostęp do zasobów energetycznych ma podstawowe znaczenie z punktu widzenia zarówno poszczególnych jednostek, jak i całego społeczeństwa, w tym także z perspektywy

suwerenności i niepodległości państwa. Potwierdza to liczne orzecznictwo sądowe, w tym m.in. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 lipca 2006 r., sygn. P 24/05).

W przypadku, gdyby Spółka nie posiadała wykonalnej decyzji udzielającej pozwolenia zintegrowanego niemożliwe jest przystąpienie do eksploatacji bloków. W konsekwencji będzie to wywoływać szereg negatywnych i kosztownych skutków dla inwestora - PGE Gryfino wynikających z konieczności zapewnienia przez Spółkę spełnienia wszelkich warunków natury technicznej dla zapewnienia bezpieczeństwa urządzeń i infrastruktury techniczno-technologicznej, pozostającej w postoju. Pozostawienie bowiem Instalacji w dłuższym postoju po zakończeniu robót budowlano-montażowych, bez przeprowadzenia kosztownych zabiegów zabezpieczających (konserwacji) i zapewnienia realizacji wielu czynności obsługowych Instalacji określonych w instrukcjach technicznych loków, mogłoby doprowadzić do trwałych uszkodzeń Instalacji, których następstwa mogłoby mieć katastrofalne skutki. Potencjalne skutki finansowe, jakie mogłyby obciążyć Spółkę z tego tytułu, łącznie z innymi kosztami, jakie równocześnie Spółka musiałaby ponieść z tytułu nieposiadania wykonalnej decyzji i braku możliwości przystąpienia do eksploatacji, można szacować na poziomie milionów złotych w każdym miesiącu postoju dla każdego bloku z osobna.

Spółka wskazuje również, że dla bloków gazowo-parowych PGE Gryfino zostały zawarte umowy mocowe na Rynku Mocy na okres dostaw począwszy od 2024 r. do 2040 r. Zgodnie z art. 1 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy, celem Rynku Mocy jest zapewnienie średnioterminowego i długoterminowego bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej do odbiorców końcowych, w sposób efektywny kosztowo, niedyskryminacyjny i zgodny z zasadami zrównoważonego rozwoju. Spółka jako uczestnik Rynku Mocy zobowiązana jest do świadczenia usługi pozostawiania w gotowości do dostarczania mocy elektrycznej do systemu elektroenergetycznego i dostarczania tej mocy do systemu w okresach przywołania na Rynku Mocy.

Na Spółce jako dostawcy mocy ciąży szereg obowiązków. Brak realizacji umów mocowych spowoduje konieczność zapłaty przez Spółkę kar umownych za brak gotowości dostaw energii elektrycznej do KSE. Dla bloków gazowo-parowych w Gryfinie opóźnienie w wymiarze jednego miesiąca w pierwszym roku dostaw (w drugim i trzecim roku dostaw kary umowne są znacząco wyższe) oznacza obowiązek zapłaty kary umownej w wysokości ponad 1mln zł miesięcznie za każdy blok. Tym samym opóźnienie w rozpoczęciu użytkowania bloków gazowo-parowych spowodowane brakiem możliwości uzyskania wykonalnego pozwolenia zintegrowanego będzie rodzić negatywne skutki finansowe dla Spółki z tytułu ponoszenia kar z niewywiązania się z podjętych już zobowiązań o znaczącej wysokości. Ponadto brak możliwości użytkowania bloków będzie powodował utratę przychodów z rynku mocy oraz utratę marż na produkcji energii elektrycznej.

Po rozpatrzeniu wniosku Spółki Marszałek w punkcie 2. zaskarżonej decyzji nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

W toku postępowania odwoławczego Minister przeanalizował przepisy prawa i orzecznictwo sądowoadministracyjne i stwierdził, że zgodnie z art. 108 § 1 Kpa: „Decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. W tym ostatnim przypadku organ administracji publicznej może w drodze postanowienia zażądać od strony stosownego zabezpieczenia.”

Minister dokonał weryfikacji wniosku Spółki o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności i stwierdził, że postępowanie dotyczy wydania pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji energetycznego spalania paliw oraz przymiot jej wykonalności (ostateczności) jest niezbędne do rozpoczęcia eksploatacji ww. instalacji, której głównym zadaniem będzie pokrycie zapotrzebowania na energię i moc w skali kraju, co pozwoli uniknąć niedoborów energii w latach 2023-2040 przyczyniając się w znacznym stopniu do zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju. Instalacja, której dotyczy wniosek o udzielenie pozwolenia zintegrowanego, związana jest z potrzebą ograniczenia emisji do powietrza. Elektrownie gazowo-parowe, mają znacznie, bo od 40 do 55%, niższą emisję dwutlenku węgla

od elektrowni opalanych węglem. Niższa jest też emisja związków azotu, a emisja związków siarki i pyłów ustaje w ogóle. Oddanie instalacji do użytkowania będzie miało wpływ nie tylko na lokalną społeczność, ale także na gospodarkę narodową – funkcjonowanie inwestycji wypełni wyznaczone cele i zadania określone w polityce ekologicznej państwa dotyczące zagwarantowania bezpieczeństwa ekologicznego na obszarze kraju. Uzyskanie pozwolenia zintegrowanego jest warunkiem przystąpienia do rozruchów instalacji, a ich zakończenie umożliwi uzyskanie pozwolenia na użytkowanie całego obiektu, a także umożliwi złożenie kompletnego Wniosku do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wydanie Koncesji na wytwarzanie Energii Elektrycznej, uzyskanie zezwolenia na uczestnictwo w systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych). Brak rygoru natychmiastowej wykonalności dla przedmiotowej decyzji uniemożliwi zakończenie procedur odbiorowych, powyższe spowoduje skutki finansowe, jakie mogłyby obciążyć Spółkę z tego tytułu, łącznie z innymi kosztami, jakie równocześnie Spółka musiałaby ponieść z tytułu nieposiadania wykonalnej decyzji i braku możliwości przystąpienia do eksploatacji, można szacować na poziomie milionów złotych w każdym miesiącu postoju dla każdego bloku z osobna, a także opóźnienie w wymiarze jednego miesiąca w pierwszym roku dostaw (w drugim i trzecim roku dostaw kary umowne są znacząco wyższe) oznacza obowiązek zapłaty kary umownej w wysokości ponad 1 mln zł miesięcznie za każdy blok. Tym samym opóźnienie w rozpoczęciu użytkowania bloków gazowo-parowych spowodowane brakiem możliwości uzyskania wykonalnego pozwolenia zintegrowanego będzie rodzić negatywne skutki finansowe dla Spółki z tytułu ponoszenia kar z niewywiązania się z podjętych już zobowiązań o znaczącej wysokości. Ponadto brak możliwości użytkowania bloków będzie powodował utratę przychodów z rynku mocy oraz utratę marż na produkcji energii elektrycznej.

W świetle przedstawionych powyżej argumentów, Minister nie ma żadnych wątpliwości, że nadanie zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, było zgodne z przepisami prawa. Zgodnie z art. 108 § 1 Kpa decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. W ocenie Ministra Marszałek dokonał bardzo wnikliwej analizy przedmiotowego przypadku i rozważył szereg przesłanek, którymi kierowała się Spółka wnioskując o nadanie zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Zaistniały ustawowe przesłanki interesu społecznego oraz interesu gospodarczego państwa, uzasadniające nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Minister prowadząc postępowanie odwoławcze uznał, że postępowanie organu I instancji prowadzone było zgodnie z przepisami prawa. Marszałek w sposób wyczerpujący zebrał materiał dowodowy i dokonał jego starannej oceny. Zgodnie z art. 7 i 8 Kpa organ administracji publicznej podejmuje wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, prowadzi postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej. Jest zobowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Tym samym ciężar udowodnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na organie administracji publicznej. Minister uznał, że Marszałek wypełnił obowiązek zebrania pełnego materiału dowodowego i dokonał jego starannej oceny. Z uzasadnienia decyzji wynika, że Marszałek dokonał bardzo wnikliwej analizy przedmiotowego przypadku i rozważył szereg rozwiązań możliwych do zastosowania dla tej instalacji i wybrał te, które w jego ocenie były najkorzystniejsze. Minister nie ma żadnych wątpliwości co do poprawności prowadzonego postępowania administracyjnego.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w odwołaniu, że udzielone pozwolenie, nie określa ograniczeń wynikających z konieczności zachowania Q_n oraz sposobu odczytywania jego wartości w miejscu korzystania z wód. W szczególności Marszałek nie nałożył na zakład obowiązku zachowania przepływu nienaruszalnego w Odrze Wschodniej, ani zakazu pobierania wody w sytuacji gdyby doprowadziło to naruszenia tego przepływu. Minister wyjaśnia, że przeanalizował Metodę obliczenia przepływu nienaruszalnego przedstawioną w piśmie z dnia 30 listopada 2023 r. i stwierdził, że została ona wykonana dwoma metodami:

- 1) wg Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej:

Dla zlewni o wysokich walorach krajobrazowych $Q_m = SNQ$ $Q_m = 466 \text{ m}^3/\text{s}$
gdzie:

Q_m - przepływ nienaruszalny w m^3/s ,

SNQ - przepływ średni niski (qasi-naturalny) w m^3/s ,

2) Metoda Kostrzewy

$Q_{nn} = k \times SNQ = 1,0 \times 466 = 466 \text{ m}^3/\text{s}$

$Q_{nn} \geq NNQ$ czyli $466 \text{ m}^3/\text{s} > 440 \text{ m}^3/\text{s}$

gdzie:

Q_{nn} - przepływ nienaruszalny w m^3/s ,

k - parametr przyjmowany z odpowiedniej tabeli (ok. 1 dla dużych i płaskich powierzchni zlewni)

SNQ - przepływ średni niski (qasi-naturalny) w m^3/s , ($466 \text{ m}^3/\text{s}$ w km 718,5 Gryfino wodowskaz na prawym brzegu Odry Wschodniej)

NNQ - najniższy przepływ z wielolecia $440 \text{ m}^3/\text{s}$ w km 718,5 Gryfino wodowskaz na prawym brzegu Odry Wschodniej.

Wielkości przepływów rzeki Odry Wschodniej przy wodowskazie Gryfino w km 718,5 na wolnym profilu na prawym brzegu Odry Wschodniej:

NNQ - $440 \text{ m}^3/\text{s}$

SNQ - $466 \text{ m}^3/\text{s}$

SSQ - $523 \text{ m}^3/\text{s}$

SWQ - $601 \text{ m}^3/\text{s}$

WWQ - $685 \text{ m}^3/\text{s}$

Pobór wód dla bloków gazowych elektrowni w ilości $23,8 \text{ m}^3/\text{s}$ stanowi ok. 5% w stosunku do przepływu średniego z wielolecia, zatem np. dla przepływu średniego z wielolecia $SSQ = 523 \text{ m}^3/\text{s}$ pobór wody i zrzut ścieków w tej samej ilości nie naruszają przepływu wód w korycie rzeki Odry Wschodniej.

W ocenie Ministra zgodnie z przyjętą w literaturze naukowej definicją pojęcia przepływu nienaruszalnego, funkcjonującego w świadomości powszechnej jest to „najmniejsza ilość wody, która musi pozostać w cieku w celu zapewnienia optymalnych warunków dla istniejących ekosystemów; wyznaczana według odpowiednio dobranego kryterium na podstawie znajomości warunków hydrologiczno-środowiskowych z maksymalnym poszanowaniem równowagi biologicznej.” Celem przepływu nienaruszalnego jest więc pozostawienie takiej ilości wody w danym cieku wodnym, aby została zachowana równowaga biologiczna. Tak więc z punktu widzenia tej definicji w zakresie zainteresowania organów administracji publicznej powinny być wszystkie kwestie związane z poborem wód powierzchniowych (jego zwiększeniem) w zestawieniu z ilością wody jaka powinna pozostać dla zapewnienia optymalnych warunków istniejących ekosystemów. W ocenie Ministra, wprowadzone do pozwolenia zintegrowanego zmiany nie miały żadnego wpływu na zwiększenie poboru wód, ilość pobieranej wody nie spowoduje deficytu wód w rzece Odrze i zostanie zachowany przepływ nienaruszalny. Należy również zwrócić uwagę na fakt, że pobór wód i odprowadzenie wód pochodniczych (wylot wód pochodniczych) odbywają się bliskiej odległości. Dokonywanie poboru wód nie wpływa zatem na hydraulikę rzeki Odry.

Minister przeanalizował przedstawione we wniosku oraz w piśmie z dnia 30 listopada 2023 r. obliczenia przepływu nienaruszalnego i stwierdził, że zostały wykonane zgodnie przepisami prawa i wiedzą ekspercką. Minister uznał za wiarygodne przedstawione w dokumentacji wnioski. Otrzymane wyniki potwierdzają, że nie zachodzi niebezpieczeństwo naruszenia przepływu nienaruszalnego.

Odpowiadając na zarzut zawarty w odwołaniu, że Marszałek nie podał podstawy prawnej, w oparciu o którą „odstąpił” od określenia ograniczeń wynikających z konieczności zachowania Q_n oraz sposobu odczytywania jego wartości w miejscu korzystania z wód. Należy zauważyć, że określenie tych warunków nie jest fakultatywne ani uznaniowe, lecz jest wymogiem powołanego przepisu w każdym wypadku, w którym organ dostrzeże, że rodzaj działalności której dotyczy pozwolenie wodnoprawne/ zintegrowane, jest właściwym dla zastosowania art. 403 ust. 2 pkt 11 PW.

Minister prowadząc ponownie postępowanie odwoławcze przeanalizował ponownie zgromadzony materiał dowodowy i uznał, za niezasadny zarzut pominięcia określenia ograniczeń wynikających z konieczności zachowania wielkości przepływu nienaruszalnego. Marszałek ustalił wielkość przepływu nienaruszalnego (Q_n) na poziomie $259 \text{ m}^3/\text{s}$, obliczonego metodą Szałkiewicz i in. (2022). Mając na uwadze, że przepływ w rzece SNQ (przepływ średni niski) jest na poziomie $466 \text{ m}^3/\text{s}$, a pobór wody w ilości $100 \text{ m}^3/\text{h}$ (czyli ok. $0,03 \text{ m}^3/\text{s}$), ilość pobranej wody chłodniczej jest tożsama w tym samym momencie z ilością zrzutu wód pochłodniczych, to w ocenie Ministra wystarczy, do odstąpienia od określenia ograniczeń wynikających z konieczności zachowania przepływu nienaruszalnego oraz sposobu odczytywania jego wartości w miejscu korzystania z wód, a także zobowiązania inwestora do ciągłego monitoringu w zakresie ilości wody płynącej korytem Odry Wschodniej w rejonie ujęcia wody obowiązku zachowania tego przepływu i sposobu jego odczytywania.

Powyższe potwierdził Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie w decyzji z dnia 27 listopada 2023 r., znak: SZ.RZŚ.4910.1.2023.EB w sprawie wydania oceny wodnoprawnej na usługi wodne obejmujące pobór wód powierzchniowych oraz wprowadzanie ścieków (wód pochodzących z obiegów chłodzących elektrowni) do wód powierzchniowych z elektrowni PGE Gryfino 2050 Spółka z o. o., zlokalizowanej w m. Nowe Czarnowo, gmina Gryfino który wskazał, że: „Ilość pobieranych wód powierzchniowych z Kanału Zimnego, zlokalizowanego w nieznaczonej odległości od ujścia do rz. Odry, będzie równa ilości zrzucanych ścieków, wód pochłodniczych. Ustalono, iż Kanał Zimny - miejsce poboru, jak i Kanał Ciepły -miejsce zrzutu, połączone są hydrologicznie z wodami rz. Odry, w związku z tym pobór będzie następował z tego samego recypienta co zrzut. To pozwała uznać, iż bilans wód będzie niezmienny, gdyż wnioskowany pobór wód nie naruszy napełnienia koryta rz. Pniewy. Ponadto, pobierana woda po ochłodzeniu, w kanale o długości ok. 4,5 km, i odprowadzona do wód rz. Odry nie przekroczy temperatury 35°C , parametry fizykochemiczne również nie zostaną zmienione. Dla uzyskania dobrego potencjału ekologicznego wód płynących, wymagane jest również zachowanie w korycie ciekłu przepływu nienaruszalnego. Biorąc pod uwagę, iż elektrownia zlokalizowana jest w zasięgu oddziaływania cofki od morza, a także w sąsiedztwie dużej liczby kanałów, w Parku Krajobrazowym Doliny Dolnej Odry, łączących Odrę Wschodnią z Odrą Zachodnią należy stwierdzić, iż ilość pobieranej wody nie spowoduje deficytu wód w rzece Odrze i zostanie zachowany przepływ nienaruszalny. Z uwagi na wzajemne oddziaływanie cofki odmorskiej na rzekę Odrę oraz rzeki Odry na ujście rz. Pniewy, poprzez cofkę od rzeki Odry, przedsięwzięcie nie narusza zasobów rzeki Pniewy na odcinku poniżej poboru, zatem nie występuje problem z zachowaniem przepływu nienaruszalnego (stanu wody).” (strona 7,8)

W toku postępowania odwoławczego Minister przeanalizował opinię prof. M. Grygoruka przekazaną pismami z dnia 15 września 2024 r., w której autor wyjaśnił, po pobraniu wody do celów chłodzenia instalacji, zrzut wód chłodniczych nie następuje w miejscu poboru wody, lecz w odległości 4,0 km w dół biegu Odry Wschodniej. Bilans wodny zostaje zatem zachowany w Odrze Wschodniej dopiero na odcinku poniżej wylotu (pkt B), natomiast pomiędzy pkt A i B przepływ w Odrze Wschodniej jest pomniejszony o pobór wody do celów planowanych oraz istniejących bloków energetycznych Elektrowni Dolna Odra, ponieważ część wody płynie nie korytem Odry Wschodniej, ale kanałami energetycznymi PGE. Przepływ średni niski SNQ Odry w profilu Gozdowice wynosi $242 \text{ m}^3/\text{s}$, a ponadto Odra w tym profilu notowała w ostatnich latach rekordowo niskie przepływy dochodzące w 2015, 2019 i 2022 r. (rok katastrofy odrzańskiej) do poziomu ok. $130 \text{ m}^3/\text{s}$.

Minister wyjaśnia, że po napełnieniu układu chłodzącego, ilość pobranej wody chłodniczej jest tożsama w tym samym momencie z ilością zrzutu wód pochłodniczych. Ostatnią stacją hydrologiczną, dla której określa się wartość przepływu [m^3/s] wynikającą z odnotowanego bieżącego stanu wody jest stacja Gozdowice, dla pozostałych stacji położonych poniżej przekroju w Gozdowicach, a więc Bielinek, Widuchowa i Gryfino, nie występuje już bezpośredni związek natężenia przepływu i stanu wody. Dolny odcinek Odry (w przekroju Gozdowice - Piasek), pozostaje pod wpływem wahań poziomu morza i Zalewu Szczecińskiego, na co nie ma wpływu prowadzona działalność spółki w przedmiotowej sprawie. Co potwierdził Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie w decyzji z dnia 27 listopada 2023 r., znak: SZ.RZŚ.4910.1.2023.EB.

Odnosząc się do zarzutu, że Marszałek nie zobowiązał inwestora do dokonywania ciągłego monitoringu w zakresie ilości wody płynącej korytem Odry Wschodniej, Minister wyjaśnia, iż po zapoznaniu się

materiałem dowodowym uznał, że w badanym przypadku nie ma obowiązku prowadzenia monitoringu w zakresie ilości wody płynącej korytem Odry Wschodniej. Skoro Spółka i Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie potwierdzają, że pobór wody z rzeki Odry nie powoduje zakłócenia w ruchu wody w rzece, a proces technologiczny, do którego wykorzystywana jest woda z rzeki (po napełnieniu instalacji chłodniczej) jest procesem ciągłym i charakteryzuje się tym, iż woda pobierana do celów chłodzenia jest w tym samym momencie zwracana do Odry, to stawianie takich wymagań byłoby ponadmiarowe. W ocenie Ministra zastosowanie w tym przypadku zasady przezorności, która nakazywałaby nałożyć w zaskarżonej decyzji obowiązek monitoringu w zakresie ilości wody płynącej korytem Odry Wschodniej jest zupełnie pozbawione sensu i mogłoby prowadzić do uznania, że orzeczenie zostało wydane z przekroczeniem kompetencji i zakresu wniosku. Należy bowiem pamiętać, że decyzja administracyjna, jako akt administracyjny o charakterze władczym, niesie za sobą nałożenie na stronę zarówno obowiązków określonego typu (pozytywnych, statuujących obowiązek działania albo negatywnych, statuujących obowiązek zaniechania działania), jak i może przynosić stronie postępowania określone uprawnienia. Decyzja administracyjna rozstrzyga sprawę co do istoty w całości albo w części, a więc w sposób wiążący i trwałe ustanawia, zmienia lub znosi stosunki administracyjne. Jest uważana za przejaw woli państwa reprezentowanego przez organ administracji publicznej, wyrażonej w stosunku do strony postępowania administracyjnego. Należy również zwrócić uwagę, że organy administracyjne wydające decyzje są związane wnioskiem. Nie mogą dokonywać interpretacji zapisów wniosku, ani wydać decyzji wykraczającej poza zakres wniosku.

Ponadto Minister zwraca uwagę, że PGW Wody Polskie RZGW w Szczecinie brały udział w postępowaniu w sprawie udzielenia pozwolenia zintegrowanego gdyby miały wątpliwości co do poprawności ustalonych przez Marszałka warunków, włączyłyby się do niniejszego postępowania. W ocenie Ministra nie ma potrzeby nakładania na Spółkę obowiązku określenia ograniczeń wynikających z konieczności zachowania przepływu nienaruszalnego oraz sposobu odczytywania jego wartości w miejscu korzystania z wód, a także zobowiązania inwestora do ciągłego monitoringu w zakresie ilości wody płynącej korytem Odry Wschodniej w rejonie ujęcia wody.

Odnosząc się do zarzutu iż Marszałek powinien podać jaki biocyd będzie używany w toku eksploatacji instalacji, Minister wyjaśnia, iż zgadza się z wyjaśnieniami Marszałka, zawartymi w uzasadnieniu decyzji. Ścieki przemysłowe kierowane są do kanalizacji innego podmiotu. Zgodnie z art. 389 pkt 2 PW - uzyskania pozwolenia wodnoprawnego wymaga szczególne korzystanie z wód, przez które należy rozumieć m.in. wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, jak również wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych, będących własnością innych podmiotów, ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego (art. 34 pkt 3 PW). Dopełnieniem tej regulacji jest odesłanie w art. 392 PW do przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 54) - ograniczone do rozdziałów 1-4 w dziale IV tytułu III regulujących problematykę pozwolenia na wprowadzanie do środowiska substancji lub energii. Obowiązek wystąpienia o udzielenie pozwolenia dotyczy m.in. wprowadzania do urządzeń kanalizacyjnych, będących własnością innych podmiotów, ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska. Warunki wprowadzania ścieków do kanalizacji reguluje umowa. Nie ma zatem potrzeby określania rodzaju biocydu w pozwoleniu zintegrowanym. W ocenie Ministra takie orzeczenie zostałoby wydane z przekroczeniem kompetencji i zakresu wniosku.

Odpowiadając na zarzut, iż Marszałek powinien był zastosować także art. 393 ust. 4 PW, czego zaniechał nie umieszczając stosownego zapisu w zaskarżonej decyzji Minister wyjaśnia, iż Marszałek nie ma obowiązku przepisywania przepisów do decyzji administracyjnej. Pozwolenie zintegrowane określa warunki korzystania ze środowiska jako doprecyzowanie obowiązków wynikających z przepisów. Fakt, że w decyzji Marszałek nie powołał art. 393 ust. 4 PW nie zwalnia spółki z przestrzegania przepisów prawa. Prowadzący instalację ma obowiązek prowadzenia działalności zgodnie z przepisami prawa, a także warunkami określonymi w decyzjach. Przepisywanie przez organy całych aktów prawnych do pozwolenia jest niezgodne z logiką. O tym co określa decyzja zdecydował ustawodawca w art. 211 ust. 6 POŚ wskazując, że w pozwoleniu określa się:

- 1) rodzaj prowadzonej działalności;

- 2) sposoby osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości;
- 3) wymagania zapewniające ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych, w tym środki mające na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych oraz sposób ich systematycznego nadzorowania, o ile są konieczne;
- 4) w przypadku instalacji, które wymagają raportu początkowego - sposób prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko, które mogą znajdować się na terenie zakładu w związku z eksploatacją instalacji, albo sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi tymi substancjami oraz pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych, w tym pobierania próbek;
- 5) sposoby ograniczania oddziaływań transgranicznych na środowisko;
- 6) wielkość emisji hałasu wyznaczoną dopuszczalnymi poziomami hałasu poza zakładem, wyrażonymi wskaźnikami hałasu LAeq D i LAeq N, w odniesieniu do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, oraz rozkład czasu pracy źródeł hałasu dla doby, wraz z przewidywanymi wariantami;
- 7) ilość, stan i skład ścieków przemysłowych, o ile ścieki nie będą wprowadzane do wód lub do ziemi;
- 8) ilość wykorzystywanej wody, o ile nie zachodzą warunki, o których mowa w art. 202 ust. 6;
- 9) sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii oraz wymóg informowania o wystąpieniu awarii, jeżeli nie dotyczy to zakładów, o których mowa w art. 248 ust. 1;
- 10) sposoby postępowania w przypadku zakończenia eksploatacji instalacji, w tym sposoby usunięcia negatywnych skutków powstałych w środowisku w wyniku prowadzonej eksploatacji, gdy są one przewidywane;
- 11) sposoby zapewnienia efektywnego wykorzystania energii;
- 12) zakres, sposób i termin przekazywania organowi właściwemu do wydania pozwolenia i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska corocznej informacji pozwalającej na przeprowadzenie oceny zgodności z warunkami określonymi w pozwoleniu, w zakresie nieobjętym przepisami art. 149.

Minister przeanalizował treść zaskarżonej decyzji i stwierdził, że zawiera ona wszystkie wymagane prawem elementy. Zarzut błędnego pominięcia art. 393 ust. 4 PW Minister uznał za całkowicie chybiony. Podobnie zresztą jak zarzut dotyczący niewłaściwego sformułowania pkt V zaskarżonej decyzji. Strona w odwołaniu wskazała, że znaczna część wymienionych w tym punkcie obowiązków inwestora jest ogólnikowa, nieprecyzyjna i nieegzekwowalna. Zauważyć należy, że pkt V określa warunki eksploatacji instalacji, które w założeniu mają prowadzić do osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska. Minister przeanalizował ten zapis i jest on zupełnie zrozumiały. Podkreślić należy, że decyzja kierowana jest do Spółka, która posiada doświadczenie w eksploatacji instalacji energetycznego spalania paliw, zatem nie będzie miała problemu z interpretacją tych zapisów. Minister pragnie również przypomnieć, że postępowanie w sprawie udzielenia pozwolenia zintegrowanego wszczynane jest na wniosek prowadzącego instalację i Marszałek związany jest tym wnioskiem.

Pamiętać należy, że organy ochrony środowiska stoją na straży ochrony środowiska, przez którą rozumie się: podjęcie lub zaniechanie działań, umożliwiających zachowanie lub przywracanie równowagi przyrodniczej; ochrona ta polega w szczególności na:

- a) racjonalnym kształtowaniu środowiska i gospodarowaniu zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju,
- b) przeciwdziałaniu zanieczyszczeniom,
- c) przywracaniu elementów przyrodniczych do stanu właściwego.

Powyższe zadania organy ochrony środowiska realizują z uwzględnieniem zasady ochrony środowiska oraz warunków korzystania z jego zasobów, z uwzględnieniem wymagań zrównoważonego rozwoju. W ocenie Ministra powyższe przepisy zobowiązują organy wydające pozwolenia do podejmowania decyzji ze szczególną troską o środowisko.

Wyjaśnić należy, że działalność Strony wykracza poza ramy korzystania powszechnego i jest obwarowana obowiązkiem uzyskania pozwolenia, ustalającego w szczególności zakres i warunki tego korzystania, wydanego przez właściwy organ ochrony środowiska. Korzystanie ze środowiska na

podstawie pozwolenia zakłada, że granice i warunki takiego korzystania określone będą w odpowiedniej decyzji administracyjnej. Marszałek wydając zaskarżoną decyzję przeanalizował orzecznictwo sądowoadministracyjne, a także dokonał weryfikacji wprowadzonych we wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego zmian. Ponadto oceniając zgodność inwestycji z wymaganiami ochrony środowiska, dokonał własnej szczegółowej analizy przedmiotowej sprawy. Całość podjętych działań znalazła odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, która w sposób klarowny wyjaśnia stan prawny i faktyczny a także przesłanki, którymi kierował się Marszałek udzielając pozwolenia zintegrowanego. Należy bowiem pamiętać, że organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Z powyższej zasady praworządności wynika obowiązek organu administracji publicznej do kontroli przestrzegania prawa przez podmioty i uczestników postępowania. Podmioty postępowania oraz w ograniczonym zakresie uczestnicy postępowania mają zdolność prawną do podejmowania czynności procesowych a także obowiązek organu administracji publicznej do samokontroli przestrzegania prawa. Organy administracji publicznej obowiązane są z urzędu działać na podstawie prawa (art. 6), a zatem podejmując każdą czynność procesową, obowiązane są zbadać zgodność z prawem, np. wszczynając postępowanie, obowiązane są zbadać swoją właściwość (art. 19), ustalić, czy sprawa mieści się w przedmiocie postępowania administracyjnego, a zatem, czy jest to sprawa indywidualna załatwiona w formie decyzji administracyjnej (art. 1 pkt 1), czy przepis prawa materialnego daje podstawę do wszczęcia postępowania z urzędu – art. 61 § 1 w związku z odpowiednim przepisem prawa materialnego. Ponadto zgodnie z art. 75 § 1 Kpa jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny. Jeśli stan faktyczny jest wątpliwy, to organ ma obowiązek przeprowadzić ustalenia dotyczące stanu rzeczywistego przy pomocy innych środków dowodowych, które są do takich ustaleń konieczne, stosując przy tym przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, w tym art. 75 § 1 Kpa stanowiący, że jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem.

Minister pragnie również przypomnieć, że postępowanie w sprawie udzielenia pozwolenia zintegrowanego wszczynane jest na wniosek prowadzącego instalację i Marszałek związany jest tym wnioskiem.

W toku postępowania odwoławczego Minister nie znalazł podstaw do odstąpienia od wydanej decyzji. „Katalog rozstrzygnięć organu odwoławczego zawiera art. 138 Kpa, który stanowi w § 1, że organ wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy bądź uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Należy podkreślić, iż przedstawiony katalog rozstrzygnięć organu odwoławczego jest zamknięty i bezwzględnie wiążący, co oznacza że nie jest możliwe wydanie decyzji, o treści innej niż wynikająca z tego przepisu” (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 15 lipca 2015 r., sygn. akt I SA/Gd 617/15). Ponadto skuteczne wniesienie odwołania przenosi na organ II instancji ciężar ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej, a postępowanie odwoławcze nie ogranicza się jedynie do kontroli decyzji I instancji. Jeżeli organ drugiej instancji nie kwestionuje rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i nie wskazuje na uchybienia w ustalonym stanie faktycznym powinien utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

W związku z powyższym Minister skorzystał z uprawnień jakie daje mu art. 138 § 1 pkt 1 Kpa i utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 3 § 2 pkt 1 oraz art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 259, z późn. zm.), służy stronie skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Klimatu i Środowiska (ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa), w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Wpis stały od skargi wnoszonej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wynosi 200 zł, a ponadto strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Zgodnie z art. 57 § 5 Kpa termin uważa się za zachowany jeżeli przed jego upływem pismo zostało:

- 1) wysłane na adres do doręczeń elektronicznych organu administracji publicznej, a nadawca otrzymał dowód otrzymania, o którym mowa w art. 41 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych;
- 2) nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 3) złożone w polskim urzędzie konsularnym;
- 4) złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej;
- 5) złożone przez członka załogi statku morskiego kapitanowi statku;
- 6) złożone przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego.

Nadanie pisma w placówce innego operatora będzie skuteczne, o ile zostanie ono doręczone przed upływem terminu na jego złożenie.

Z up. Ministra

Małgorzata Typko
Dyrektor
Departament Instrumentów Środowiskowych
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ - podpisany cyfrowo/

Otrzymują:

1. PGE Gryfino 2050 sp. z o.o.
Nowe Czarnowo 76, 74-105 Nowe Czarnowo
2. PGW Wody Polskie RZGW w Szczecinie ePUAP: /pgwwp-wa/SkrytkaESP
3. Pan Michał Cebula - Towarzystwo na rzecz Ziemi ePUAP: /TNZ/skrytka
4. Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego
5. a/a